

Υ

ὑβρις 1. 'Απρέπεια/ὑπερβασία, indecency/immoderation, Ξενοφάνης 1.17 οὐχ ὕβρις πίνειν ὅποσον κεν ἔχων ἀφίκοιο οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος 2. 'Αλαζονεία/ἔπαρση, insolence/arrogance, 'Ηράκλειτος 43 ὕβριν χορὴ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν 3. Προσβολή/ἠθικὴ μείωση, outrage/moral diminution, Δημόκριτος 111 ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη.

ὕγεια (τύπ. ὑγίειη). 'Υγεία, health, 'Ηράκλειτος 111 νοῦσος ὕγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπαυσιν Φιλόλαος A 11 (DK I 400,16) ὕγεια ἀρχὴν Δημόκριτος 234.1-4 ὕγιείην εὐχῆσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι ... προδότηι τῆς ὕγεις τῆσιν ἐπιθυμίῃσιν γίνονται. Πρβλ. νόσος.

ὕγιής. 'Υγιής, healthy, Μέλισσος 7(4)-(5) οὐδὲ ἔχει ἴσην δύναμιν τῷ ὕγιει ... οὐδ' ἂν τὸ ὕγιες ἀλγῆσαι δύναίτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὕγιες καὶ τὸ ἐόν.

ὕγρός (συνών. διερός, ἀντίθ. ξηρός, αὔρος, καρφαλέος). 'Υγρός, wet, 'Ηράκλειτος 117 ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ, ἄγεται ... ὕγρην τὴν ψυχὴν ἔχων 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται, ὕγρον αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται 'Εμπεδοκλῆς 38.3 γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἡδ' ὕγρος ἀῆρ Διογένης 5.9 ἔστι γὰρ (sc. ἀῆρ) ... καὶ ξηρότερος καὶ ὕγροτερος καὶ στασιμώτερος καὶ ὀξυτέραν κίνησιν ἔχων.

ὕδατοθρέμμων. 'Υδατόθρεπτος/ὕδρόβιος, water-nurtured/aquatic, 'Εμπεδοκλῆς 21.11 καὶ 23.7 ὕδατοθρέμμοις ἰχθῦς. Πρβλ. θαλασσονόμος.

ὕδωρ. 'Υδωρ/νερό, water 1. 'Ὡς τὸ πρωταρχικὸ στοιχεῖο τοῦ κόσμου, as the primary element of the world, Θαλῆς A 12 (DK I 77, 2) ἀλλὰ Θαλῆς μὲν... (sc. τὴν ἀρχήν) ὕδωρ εἶ-

ναί φησιν (διὸ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφαίνετο εἶναι) 2. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, as one of the primary elements of the world, Ξενοφάνης 29 γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα γίνοντ(αι) ἢ δὲ φύονται 33 πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγε- νόμεσθα Ἐμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ ἥερος ἄπλετον ὕψος 71.2 ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε 109.1 γαίῃ μὲν γὰρ γαῖαν ὁπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ Φιλόλαος 12 τὰ ἐν τῇ σφαίρᾳ πῦρ <καὶ> ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ ἀήρ, καὶ δὲ τᾶς σφαί- ρας ὁλκάς (?), πέμπτον 3. Ὡς προερχόμενο ἀπὸ τῇ θάλασσᾳ, as coming from the sea, Ξενοφάνης 30.1-4 πηγὴ δ' ἐστὶ θάλασσ(α) ὕδατος ... οὗτ' αἰ(θέρος) ὄμβριον ὕδωρ 37 καὶ μὲν ἐνὶ σπεάτεσ- σί τεοις καταλείβεται ὕδωρ Ἰππων 1.1-4-5 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστὶν ... οὕτω γὰρ οὐκ <ἄν> ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἴη ... νῦν δὲ ἡ θάλασσα βαθυτέρα ἐστὶ τῶν ὕδατων 4. Ὡς χρήσιμο ἢ βλαπτικὸ γιὰ τὰ ἔμβια ὄντα, as use- ful or harmful for living creatures, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μαρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον Δημόκριτος 172.3 ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρήσιμον καὶ δαῦτε κακὸν 5. Ὡς εἶδος τοῦ ὄντος, as a kind of being, Μέλισσος 8(2)-(3) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσὸς ... ἐξ ὕδατός τε γῆ καὶ λίθος γίνεσθαι Ἀναξαγόρας 16.2 ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀπο- κρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ Διογένης 2.4 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ εἶντα νῦν, γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ τὰ ἄλλα 6. Ὡς ἔννοια μεταφυσική, as metaphysical concept, Ἡράκλειτος 36 ψυχῇσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή. || Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ 7. Ὡς συστατικὸ στοιχεῖο τοῦ φυσικοῦ κόσμου, as constitutive element of the physical world, Ἐμπεδοκλῆς 34 ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας 62.5 οὐλοφνεῖς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξανέτελλον, ἀμφοτέρων ὕδατός τε καὶ εἶδος αἶσαν ἔχοντες 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύ- λῳ ὕδωρ 84.10 αἶ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον ἀμφι-

ναέντος 100.11-15-16-21 εἰς ὕδατος βάπτῃσι τέρεν δέμας ἀργυφέοιο ... πνεύματος ἐλλείποντος ἐσέρχεται αἴσιμον ὕδωρ. ὥς δ' αὐτως, ὅθ' ὕδωρ μὲν ἔχῃ κατὰ βένθεα χαλκοῦ ... ὑπεκθέει αἴσιμον ὕδωρ Ἀναξαγόρας 19.3 τὸ γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον ἐποίησεν Δημόκριτος 14 (DK II 143,25) ὕδωρ γίνεται.

ὕετός (συνών. ὄμβρος, ὕδωρ). Βροχή, rain, Διογένης 3.3 χειμῶνός τε καὶ θέρους καὶ νυκτός καὶ ἡμέρας καὶ ὕετῶν καὶ ἀνέμων καὶ εὐδιῶν.

υἱός. Υἱός, son, Ἀλκμαίων 1 Πειρίθου υἱός Ἐμπεδοκλῆς 1 Πανσανίη, σὺ δὲ κλυθι, δαίφρονος Ἀγχίτεω υἱέ 137.1-5 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱόν ἀείρας ... ὥς δ' αὐτως πατέρ' υἱός ἐλὼν Δημόκριτος 272 γαμβροῦ ὁ μὲν ἐπιτυχὼν εὖρεν υἱόν, ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα.

ὕμην. Ὑμένας/μεμβράνη περικαλυπτική, hymen/covering membrane, Λεύκιππος A 1 (DK II 71,5) τοῦτο δ' οἶον ὕμένα ἀφίστασθαι A 23 (DK II 77,3) χιτῶνα κύκλω καὶ ὕμένα περιτείνουσι τῷ κόσμῳ.

ὕπακούειν. Ὑπακούω/ὑποχωρῶ, yield, Ἀρχύτας 1.35 τοῖς γὰρ ἰσχυρῶς φερομένοις μᾶλλον ὑπακούει ὁ αἷρ.

ὑπαρ (ἀντίθ. ὄναρ). Ἐν ἐγρηγόρσει/στὸν ξύπνο, in a waking state, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος ... ὑπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται.

ὑπάρχειν. Ὑπόκειμαι, underlie, Φιλόλαος 6.5-8 μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων... ἐπεὶ δὲ ταὶ ἀρχαὶ ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι. || **ὑπάρχοντα**. Τὰ ὑπάρχοντα, (one's own) possessions, Δημόκριτος 191.11 τὰ παρόντα σοι καὶ ὑπάρχοντα.